

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 74.713 van 29 juni 1998
in de zaken A. 75.532/X-7724
A. 75.550/X-7726.

In zake : I. de gemeente EDEGEM,

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Frankrijklei 123/A, 4de verdieping.

tussenkomen de partijen :

1. Frans VAN LOOK,
2. Malvine MEYERS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten D. D'HOOOGHE en J. BOUCKAERT,
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

II. 1. Frans VAN LOOK,
2. Malvine MEYERS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten D. D'HOOOGHE en J. BOUCKAERT,
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Frankrijklei 123/A, 4de verdieping.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente
EDEGEM op 1 september 1997 heeft ingediend om de schor-
sing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het
besluit van 24 juni 1997 van de Vlaamse minister van

Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van 23 januari 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen waarbij aan Frans VAN LOOK en Malvine MEYERS de vergunning werd verleend voor het verbouwen van het voormalig hoevegebouw "Ingbers Hoeve", op een perceel gelegen aan de Drie Eikenstraat 626 te Edegem, kadastraal bekend Sectie C, nr. 44b (75.532);

Gezien het verzoekschrift dat Frans VAN LOOK en Malvine MEYERS op 2 september 1997 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van hetzelfde besluit van 24 juni 1997 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening (A. 75.550);

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partij in beide zaken;

Gezien het verslag in beide zaken opgemaakt door Adjunct-auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikkingen van 20 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 mei 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. BOUCKAERT die, loco Advocaat D. BRUNEEL verschijnt voor de verzoekende partij, en in eigen naam en loco

Advocaat D. D'HOOGE voor de tussenkomende partijen, en van Advocaat A. LINGIER die, loco Advocaat J. CLAES verschijnt voor de verwerende partij in de zaak A. 75.532;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. BOUCKAERT die, in eigen naam en loco Advocaat D. D'HOOGE verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat A. LINGIER die, loco Advocaat J. CLAES verschijnt voor de verwerende partij in de zaak A. 75.550;

Gehoord Adjunct-auditeur P. BARRA, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997, in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Frans VAN LOOK en Malvine MEYERS met een verzoekschrift van 23 september 1997 vragen om in het administratief kort geding, gekend onder het nummer A. 75.532/X-7724 te mogen tussenkomen;

Overwegende dat er luidens artikel 60 van het procedurereglement, van toepassing verklaard op de procedure in kort geding door artikel 44 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, er aanleiding is om de zaken gekend onder de nummers A. 75.532/X-7724 en A. 75.550/X-7726 samen te voegen wegens verknochtheid en om in één arrest uitspraak te doen, aangezien de twee schorsingsprocedures hetzelfde voorwerp hebben en de twee middelen van de verzoekende partij in eerstgenoemde zaak identiek zijn aan het eerste middel ontwikkeld door verzoekers in de tweede zaak tegen het bestreden besluit;

Overwegende dat het echtpaar VAN LOOK-MEYERS in de loop van het jaar 1988 een perceel, gelegen aan de Drie Eikenstraat 626 te Edegem, heeft aangekocht; dat zich op het perceel het voormalig hoevegebouw "Ingbers Hoeve" genaamd, bevindt; dat het hoevegebouw bestaat uit een woonhuisgedeelte en een schuur met stallingen; dat tegen de schuur nog twee stallingen in metselwerk werden aangebouwd;

Overwegende dat voormeld perceel gelegen is in agrarisch gebied volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgesteld gewestplan Antwerpen; dat er tevens voor het gebied waarin het perceel is gelegen een bijzonder plan van aanleg nr. 7, "Hazeschrans" bestaat, goedgekeurd door de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij besluit van 23 juli 1996; dat voornoemd bijzonder plan van aanleg de "Ingbers Hoeve", eensdeels heeft aangeduid als een cultuurhistorisch waardevolle hoeve, anderdeels het gebied waarin de hoeve is gelegen heeft bestemd tot "agrarisch gebied met landschappelijke waarde"; dat voormeld perceel niet gelegen is binnen het gebied van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling;

Overwegende dat het echtpaar VAN LOOK-MEYERS reeds drie bouwaanvragen heeft ingediend met betrekking tot voornoemde hoeve; dat elk van die bouwaanvragen betrekking had op de restauratie van de binnen- en buitenzijde van de hoeve die zich op dit ogenblik in een bouwvallige toestand lijkt te bevinden, zo leert het administratief dossier;

Overwegende dat het echtpaar VAN LOOK-MEYERS, in samenspraak met de gemeente Edegem, verschillende voorontwerpen van restauratie en verbouwing heeft ingediend bij het college van burgemeester en

schepenen van de gemeente teneinde het restauratieproject te kunnen realiseren;

Overwegende dat op 14 februari 1994 Malvine MEYERS andermaal een bouwaanvraag heeft ingediend bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Edegem; dat de bouwaanvraag ertoe strekt de hoevegebouwen om te bouwen tot een residentieel verblijf voor één gezin; dat het schuurgedeelte wordt omgebouwd tot inkom, keuken, living, bureau en wintertuin op het gelijkvloers, tot drie slaapkamers en drie badkamers met linnenkamer op de eerste verdieping, en tot zolder en stookruimte op de tweede verdieping; dat het woonhuisgedeelte volgens de ingediende plannen wordt omgebouwd tot garage op het gelijkvloers en tot zolder op de eerste verdieping;

Overwegende dat van 17 februari 1994 tot 10 maart 1994 het openbaar onderzoek heeft plaatsgevonden; dat er geen bezwaarschriften werden ingediend;

Overwegende dat op 21 maart 1994 het bestuur Landinrichting en -beheer, Dienst Ordening Platteland, een ongunstig advies heeft uitgebracht;

Overwegende dat op 22 maart 1994 het college van burgemeester en schepenen een gunstig preadvies heeft uitgebracht;

Overwegende dat op 11 september 1995 de gemachtigde ambtenaar het volgende advies heeft uitgebracht :

- "- overwegende dat de bouwplaats gelegen is in een agrarisch gebied volgens het vastgestelde gewestplan;
- overwegende dat agrarische gebieden bestemd zijn voor de landbouw in ruime zin;
- overwegende dat de bestaande woning geen deel vormt van een land- of tuinbouwbedrijf;

- overwegende dat volgens het decreet van 13.7.94 (BS 17.9.94) slechts mag worden afgeweken van de voorschriften van een ontwerp-gewestplan of gewestplan op voorwaarde dat het een verbouwing betreft van een bestaande vergund gebouw binnen het bestaande bouwvolume en niet betrekking hebbend op het volledig herbouwen;

- gelet op het ongunstig advies dd. 21.03.94 van de Administratie Milieu, Natuur- Land- en Waterbeheer, Afdeling Land;

ONGUNSTIG; de bouwvergunning moet worden geweigerd: het woongedeelte wordt totaal gesloopt en herbouwd. De aanvraag betreft dus nieuwbouwwerken, wat strijdig is met de bepalingen van het decreet van 13.7.94";

Overwegende dat op 3 oktober 1995 het college van burgemeester en schepenen de bouwvergunning heeft geweigerd om de motieven vervat in het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar;

Overwegende dat het echtpaar VAN LOOK-MEYERS bij aangetekende brief van 14 november 1995 beroep heeft aangetekend tegen voornoemde weigeringsbeslissing bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen;

Overwegende dat het echtpaar VAN LOOK-MEYERS in het beroepsschrift onder meer heeft aangevoerd dat de vergunning ten onrechte werd geweigerd op basis van artikel 79 van de stedenbouwwet omdat in casu geen sprake is van het slopen van het gebouw aangezien de gevels blijven bestaan;

Overwegende dat bij besluit van 23 januari 1997 de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen het beroep van voormeld echtpaar heeft ingewilligd en de bouwvergunning heeft verleend, overeenkomstig de voorgebrachte plannen; dat dit besluit onder meer als volgt is gemotiveerd :

"Overwegende dat de betrokken hoeve woning volgens de stedenbouwkundige voorschriften van voormeld BPA bestemd is als cultuurhistorische waardevolle hoeve; dat artikel 2.2.2. van de stedenbouwkundige voor-

schriften bepaalt dat de cultuurhistorisch waardevolle hoeven bij voorkeur hun agrarische functie behouden; dat omwille van het cultuurhistorisch belang de bedrijfswoning een residentiële bestemming kan krijgen (m.a.w. de bedrijfswoning kan één (1) residentiële woning worden); horecabestemming wordt expliciet verboden;

Overwegende dat in artikel 2.2.2. van deze voor-
schriften een aantal voorwaarden worden opgelegd :

- horecabestemmingen worden expliciet verboden;
- uit de bouwplannen moet duidelijk blijken dat het om volwaardige woningen gaat die niet opsplitsbaar zijn in meergezinswoningen, afzonderlijk bewoonbare kamers, enz.
- de typologie, de eenvoudige landelijke bouwstructuren en het bestaande gabarit van de gebouwen dienen volledig gerespecteerd;
- de diensten van de Vlaamse Gemeenschap bevoegd voor monumenten en landschappen worden om advies gevraagd;

Overwegende dat het ontwerp in casu slechts één (1) woongedeelte bevat; dat de eenvoudige landelijke bouwstructuur en het gabarit van de bestaande hoeve worden behouden; dat de diensten voor monumenten en landschappen geen bezwaar hebben tegen een verbouwing en/of bestemmingswijziging;
(...);"

Overwegende dat bij aangetekende brief van 11 maart 1997 de gemachtigde ambtenaar beroep heeft aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie; dat dit beroep als volgt is gemotiveerd :

"Het terrein is volgens het gewestplan Antwerpen, vastgesteld bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979, gelegen in agrarisch gebied.

De bouwplaats is echter eveneens gelegen binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg nr. 7 'Hazeschrans', dat inmiddels werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse minister dd. 23 juli 1996.

Volgens artikel 2.2.2. van de bijhorende stedenbouwkundige voorschriften mag het gebruik en de bestemming van een agrarische bedrijfswoning gewijzigd worden naar één residentiële woning op voorwaarde dat o.a. de bebouwde oppervlakte maximum 200 m² bedraagt en het volume maximaal 700 m³ bedraagt, inclusief alle bijgebouwen.

Het ontwerp voorziet een vrij verregaande verbouwing waarbij het bestaande woongedeelte volledig wordt gesloopt en herbouwd als autobergplaats met kelder- en zolderruimte en waarbij het schuurgedeelte in gebruik wordt gewijzigd tot woongedeelte.

De totale bebouwde oppervlakte bedraagt ca. 228 m².

Het totale bouwvolume bedraagt ca. 1400 m³ en is dus strijdig met voorgaande bepalingen";

Overwegende dat op 9 april 1997 het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Edegem een advies heeft uitgebracht aan de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening; dat daarin onder meer wordt gesteld dat de "Ingbers Hoeve", volgens het vigerende bijzonder plan van aanleg een cultuurhistorische waardevolle hoeve is, dat er voor dergelijke hoeven geen specifieke uitzondering bestaat in artikel 2.2.2. van de stedenbouwkundige B.P.A.-voorschriften, waardoor het volledige gebouw een residentiële woonbestemming kan verkrijgen, mits het voldoet aan een aantal voorwaarden, onder meer deze die de gemachtigde ambtenaar vermeldt, die slechts toepasselijk zijn op gewone bestaande gebouwen en niet op cultuurhistorische waardevolle hoeven, en dat het ingediende project in overeenstemming is met de specifieke B.P.A.-voorschriften inzake dergelijke hoeven;

Overwegende dat bij besluit van 24 juni 1997 de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening het beroep van de gemachtigde ambtenaar heeft ingewilligd en het besluit van de bestendige deputatie heeft vernietigd;

Overwegende dat de huidige beroepen tot schorsing van de tenuitvoerlegging tegen dit besluit zijn gericht;

Overwegende dat in het auditoraatsverslag een ambtshalve exceptie van onontvankelijkheid wordt opgeworpen die, samengevat, stelt dat de gemeente Edegem een uittreksel uit de notulen van het college van burgemeester en schepenen van 26 augustus 1997 neerlegt,

waaruit blijkt dat het college het volgende heeft besloten :

"Artikel 1 : Aan de gemeenteraad machtiging te vragen om tegen de beslissing van de Vlaamse minister voor Ruimtelijke Ordening dd. 24.6.1997, houdende vernietiging van het besluit van de Bestendige Deputatie dd. 23.1.1997 in rechte te treden en derhalve een schorsings- en vernietigingsberoep in te stellen bij de Raad van State.

Artikel 2 : Mevr. Denise BRUNEEL, advocaat, Acacialaan 52 te 2610 Antwerpen-Wilrijk, aan te stellen als raadsvrouw teneinde de belangen van de gemeente in deze te verdedigen";

dat de auditeur-verslaggever vervolgens de tekst van artikel 123, 8°, van de Nieuwe Gemeentewet weergeeft, die luidt als volgt :

"Het college van burgemeester en schepenen is belast met :

(...)

8° het voeren van de rechtsgedingen waarbij de gemeente hetzij als eiser, hetzij als verweerder betrokken is";

dat hij daaruit afleidt dat "dit beduidt dat enkel het beroep dat uitgaat van het college ontvankelijk is", en dat "het college (...) op uitdrukkelijk wijze (dient) te beslissen in rechte te treden", dat "de voorliggende beslissing van het college in haar artikel 1 (...) blijkbaar niets anders (beduidt) dan de beslissing de machtiging te vragen aan de gemeenteraad om beroep in te stellen bij de Raad", dat "dergelijke beslissing (...) niet (kan) worden beschouwd als de rechtshandeling waardoor het beroep bij de Raad van State door het college wordt ingesteld"; dat de auditeur-verslaggever de gemeente Edegem uitnodigt een bewijs voor te leggen van de beslissing van het college in rechte te treden, genomen binnen de beroepstermijn;

Overwegende dat het tweede onderdeel van artikel 1 van het besluit van 26 augustus 1997 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Edegem bepaalt "een schorsings- en vernietigingsberoep in te stellen bij de Raad van State"; dat hierdoor het

college van burgemeester en schepenen als eigen, daartoe door artikel 270 van de Nieuwe Gemeentewet bevoegd verklaard orgaan, heeft beslist om de vordering tot schorsing en het annulatieberoep bij de Raad van State in te leiden;

Overwegende dat het besluit om een vordering in kort geding aanhangig te maken binnen de beroepstermijn werd genomen; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de verwerende partij drie excepties van onontvankelijkheid opwerpt tegen het verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, ingeleid door de gemeente Edegem; dat zij vooreerst stelt dat luidens artikel 123, 8°, van de Nieuwe Gemeentewet het college van burgemeester en schepenen de rechtsgedingen voert waarbij de gemeente als eiser of als verweerder betrokken is, wat wil zeggen dat het (schorsings)beroep door het college wordt ingediend namens de gemeente, dat in casu het verzoekschrift tot schorsing is ingediend door het college, "evenwel zonder vermelding dat men optreedt namens de gemeente"; dat zij in de tweede exceptie stelt dat het college van burgemeester en schepenen niet zou gemachtigd zijn door de gemeenteraad; dat zij tenslotte voorhoudt dat de gemeente Edegem geen belang heeft;

Overwegende dat de drie door de verwerende partij opgeworpen excepties dienen te worden verworpen, de eerste, omdat uit de bewoordingen van het verzoekschrift, neergelegd door het college van burgemeester en schepenen duidelijk blijkt dat het optreedt namens de gemeente Edegem, en dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt ingesteld door het college van burgemeester en schepenen namens de gemeente, de tweede, omdat luidens artikel 270, tweede lid, van de Nieuwe

Gemeentewet het college enkel machtiging dient te bekomen van de gemeenteraad om een verzoekschrift tot nietigverklaring in te dienen bij de Raad van State en niet om een vordering tot schorsing in te leiden, en omdat de gemeente Edegem een uittreksel uit het register der beraadslagingen van de gemeenteraad van de zitting van 25 september 1997 neerlegt, waaruit de machtiging blijkt om een verzoekschrift tot nietigverklaring in te dienen, de derde omdat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Edegem getuigt van het rechtens vereiste belang dat het college op goede gronden omschrijft als volgt :

"De gemeente streeft met huidig verzoekschrift de tenuitvoerlegging na van haar planologisch en ruimtelijk beleid, evenals haar beleid m.b.t. cultuurhistorisch waardevolle gebouwen.

(...)

In de mate dat deze cultuurhistorische waardevolle gebouwen dreigen verloren te gaan, verliest het cultuur-historisch patrimonium van de gemeente zonder twijfel een belangrijk cultureel erfrechtelijk goed.

(...)"

dat voorts de verzoekende partij verwijst naar haar eerste middel waarin in essentie wordt gesteld dat de stedenbouwkundige voorschriften van het bijzonder plan van aanleg nr. 7 "Hazeschrans" door het bestreden besluit geschonden worden; dat een gemeente in principe is gerechtigd inzake de toekenning of de weigering van een bouwvergunning beroep in te stellen met als belang het verdedigen van haar beleid inzake ruimtelijke ordening;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat in het eerste middel zowel de gemeente Edegem als het echtpaar VAN LOOK-MEYERS de schending aanvoeren van artikel 2 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, van de artikelen 2, 1., en 2.2.2., achtste gedachtenstreep van de stedenbouwkundige voorschriften van het bijzonder plan van aanleg nr. 7 "Hazeschrans", bekrachtigd bij ministerieel besluit van 23 juli 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening;

Overwegende dat de artikelen 2, 1., en 2.2.2., achtste gedachtenstreep van de stedenbouwkundige voorschriften van het bijzonder plan van aanleg nr. 7 "Hazeschrans" verordenende en bindende kracht hebben krachtens artikel 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, hetgeen niet wordt betwist door de verwerende partij;

Overwegende dat voormelde bepaling van het bijzonder plan van aanleg nr. 7 "Hazeschrans", luidt als volgt :

"Volgende handelingen en werken zijn onder volgende voorwaarden toegelaten mits zij verzoenbaar zijn met karakter, waardevolle kenmerken, bestemming en gebruik van het agrarisch gebied met landschappelijke waarde :

(...)

- de bestaande cultuurhistorisch waardevolle hoeven behouden bij voorkeur hun agrarische functie; omwille van het cultuurhistorisch belang van de gebouwen kan de bedrijfswoning een residentiële woonbestemming krijgen (m.a.w. de bedrijfswoning kan één (1) residentiële woning worden) :
 - * horecabestemmingen worden expliciet verboden;
 - * uit de bouwplannen moet duidelijk blijken dat het om volwaardige woningen gaat die niet

- opsplitsbaar zijn in meergezinsgebouwen, afzonderlijk bewoonbare kamers, enz.;
- * de typologie, de eenvoudige landelijke bouwstructuur en het bestaande gabarit van de gebouwen dienen volledig gerespecteerd;
 - * de diensten van de Vlaamse Gemeenschap bevoegd voor monumenten en landschappen worden om advies gevraagd";

Overwegende dat in de bestreden beslissing voornoemde bepaling samen wordt gelezen met de bepaling onder de daaraan voorafgaande zevende gedachtenstreep, niettegenstaande op het eerste gezicht beide bepalingen afzonderlijk en onafhankelijk van elkaar staan en betrekking hebben op verschillende gevallen; dat artikel 2, punt 2.2.2., zevende gedachtenstreep, immers als volgt luidt :

"Volgende handelingen en werken zijn onder volgende voorwaarden toegelaten mits zij verzoenbaar zijn met karakter, waardevolle kenmerken, bestemming en gebruik van het agrarisch gebied met landschappelijke waarde :

(...)

- de bestemming en het gebruik van bestaande woningen wijzigen van één (1) agrarische bedrijfswoning naar één (1) residentiële woning, zonder dat deze tot meergezinsbouw mag worden omgevormd; de bebouwbare oppervlakte bedraagt maximaal 200 m² en het volume maximaal 700 m³ (inclusief alle bijgebouwen); de constructies mogen maximum 2 bouwlagen bevatten en de inwendige verticale verdeling moet een verdere splitsing van het perceel uitsluiten; de tweede bedrijfswoning kan nooit wijzigen in een residentiële woning";

Overwegende dat in het bestreden besluit wordt erkend dat de "Ingbers Hoeve" is gelegen in een door voormeld bijzonder plan van aanleg aangegeven agrarisch gebied met landschappelijke waarde, zodat artikel 2 van de stedenbouwkundige voorschriften van het bijzonder plan van aanleg toepasselijk is; dat punt 2.2.2., van dit artikel een opsomming inhoudt van de voorwaarden waaronder vergunningplichtige werken toelaatbaar zijn; dat het bijzonder plan van aanleg de "Ingbers Hoeve" aanduidt als een cultuurhistorische

waardevolle hoeve, wat het bestreden besluit eveneens erkent;

Overwegende dat op het eerste gezicht het bestreden besluit ten onrechte bepaalt dat de voorgenomen werken zouden onderworpen zijn aan de bepaling dat de woning maximum 200 m² en 700 m³ mag innemen, omdat na een eerste onderzoek deze bepaling niet toepasselijk lijkt te zijn op cultuurhistorische waardevolle hoeven; dat bijgevolg de volgende overweging in het bestreden besluit niet de rechtens vereiste grondslag lijkt te hebben :

"Overwegende dat artikel 2.2.2 van de toepasselijke stedenbouwkundige voorschriften een geheel vormt dat in de nodige samenlezing dient beschouwd; dat in die zin de beperking van volume en oppervlakte voor alle woningen in betrokken zone geldt, dus evengoed voor de als waardevol aangeduide hoeven; dat deze maxima door het bouwproject ruim worden overschreden, met name neemt de volledige woning respectievelijk circa 228 m² en 1410 m³ in";

Overwegende dat grafisch op het plan de "Ingbers Hoeve" wordt aangeduid als "cultuurhistorische waardevolle hoeve"; dat deze grafische aanduiding bindende kracht heeft;

Overwegende dat uit de stedenbouwkundige voorschriften van meervernoemd bijzonder plan van aanleg blijkt dat de hoeven die geen "cultuurhistorische waardevolle hoeven" zijn, beperkt zijn tot een oppervlakte van 200 m² en tot een bouwvolume van 700 m³ en dat "cultuurhistorische waardevolle hoeven" niet onderworpen zijn aan deze beperkingen; dat bijgevolg de opsteller van het bijzonder plan van aanleg duidelijk heeft aangegeven wat het onderscheid is tussen "cultuurhistorische waardevolle hoeven" en hoeven die deze hoedanigheid niet bezitten, zodat op het eerste gezicht de bepalingen opgenomen onder artikel 2, 2.2.2., zevende gedachtenstreep enerzijds, en de bepalingen vermeld

onder artikel 2, 2.2.2., achtste gedachtenstreep anderszijds, niet mogen worden samengelezen, niet cumulatief zijn en onafhankelijk zijn van elkaar;

Overwegende dat het echtpaar VAN LOOK-MEYERS er terecht lijkt op te wijzen dat uit artikel 2, 2.2.2., achtste gedachtenstreep, van de bijzondere bepalingen van de stedenbouwkundige voorschriften van het bijzonder plan van aanleg nr. 7, "Hazeschrans", niet kan worden afgeleid dat interne verbouwingswerken, ook al zijn zij substantieel, zouden zijn uitgesloten; dat voornoemde bepaling enkel lijkt te vereisen dat "de typologie, de eenvoudige landelijke bouwstructuur en het bestaande gabarit van de gebouwen (...)volledig gerespecteerd (blijven)";

Overwegende dat bijgevolg het eerste middel van de gemeente Edegem en van het echtpaar VAN LOOK-MEYERS ernstig is;

Overwegende dat de gemeente Edegem en het echtpaar VAN LOOK-MEYERS in een tweede middel de schending aanvoeren van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, "doordat een eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuursinstellingen of voor een ander bestuur, zoals een bouwvergunning, uitdrukkelijk moet gemotiveerd worden (...) en dat die opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en afdoende moet zijn, terwijl het aangevochten besluit door te overwegen 'dat artikel 2, 2.2.2 van de toepasselijke stedenbouwkundige voorschriften een geheel vormt dat in de nodige samenlezing dient beschouwd' op geen enkele wijze motiveert welke de juridische grondslag is voor die overweging tot 'noodzakelijke samenlezing' noch de

feitelijke overwegingen die tot voormelde overweging leidden uiteenzet en derhalve zodoende allesbehalve afdoende kan worden geacht";

Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt :

"Er werd bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met alle elementen in feite en in rechte. De aangegeven redenen zijn in casu concreet, nauwkeurig en duidelijk. Het valt perfect te begrijpen hoe en waarom de bestreden beslissing is tot stand gekomen";

Overwegende dat met verzoekers lijkt te moeten worden aangenomen dat uit geen enkele overweging in het bestreden besluit blijkt waarom werd beslist dat de zevende en de achtste gedachtenstreep van de stedenbouwkundige voorschriften van artikel 2,2.2.2., van het bijzonder plan van aanleg nr. 7 "Hazeschrans" moeten worden samengelezen; dat aldus één van de belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, erin bestaande dat de bestuurden in de hen aanbelangende beslissingen zelf de motieven moeten kunnen aantreffen op grond waarvan ze werden genomen, onder meer opdat zij met kennis van zaken zouden kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden, lijkt te zijn geschonden; dat de motivering in dit geval niet duidelijk schijnt te zijn; dat met name niet wordt gezegd wat het motief is van de voorgehouden samenlezing; dat bovendien de motivering feitelijk niet correct lijkt te zijn en evenmin voldoende onderbouwd; dat ook het tweede middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede in artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Edegem op goede gronden betoogt dat "de gemeente een ernstig

planologisch en ruimtelijk beleid na(streeft) evenals het behoud van cultuurhistorisch waardevolle gebouwen (, en dat) in de mate dat deze cultuurhistorisch waardevolle gebouwen dreigen verloren te gaan, (...) het cultuurhistorisch patrimonium van de gemeente zonder twijfel een belangrijk cultureel erfrechtelijk goed (verliest, dat) dat (...) een ernstig nadeel (is) dat op grond van de huidige stedenbouwwetgeving als definitief moet worden aanzien gezien geen bouwtoelating voor een herbouwen meer mogelijk is (,dat) ingevolge de staat van destructie waarin het gebouw zich reeds bevindt, (...) een verdere ruïnering op korte tijd te verwachten (is), (waardoor ...) het gebouw niet meer voor onderhouds- en instandhoudingswerken in aanmerking (zal) komen, noch voor verbouwing en zeker met uitsluiting van herbouw (,dat) dat gevolg (...) ipso facto ernstig (moet) worden beoordeeld, en eveneens moeilijk, in casu zelfs onmogelijk, herstelbaar"; dat het college van burgemeester en schepenen daar terecht aan toevoegt dat "uit de (...) voorgebrachte documentatie blijkt dat de staat waarin de betrokken cultuurhistorisch waardevolle hoeve, waarvan de verbouwing wordt gevorderd, zich bevindt, dermate is dat een spoedige verbouwing zich opdringt gezien bij gebreke daarvan het gebouw tot ruïne zal verworden en, op grond van de bepalingen van art. 79 van de Stedenbouwwet niet meer vergunbaar is voor herbouw (en dat) een volledig herbouwen (...) inderdaad door de omschrijving in dat artikel (wordt) uitgesloten op de voorliggende plaats"; dat bijgevolg het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Edegem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantoonst;

Overwegende dat het echtpaar VAN LOOK-MEYERS in verband met het moeilijk te herstellen ernstig nadeel op even goede gronden betoogt dat door de weigeringsbeslissing de restauratiewerken niet kunnen worden aangevat en de "Ingbers Hoeve" dringend aan restauratie toe is, "zodat zij bij gebrek aan schorsing van de

bestreden beslissing dreig(t) te vervallen, ja zelfs dreig(t) te verkrotten", dat "een totaal verkrot en ineengestort pand (...) niet meer in aanmerking (komt) voor restauratie", noch in feite, noch in rechte, dat artikel 2, 2.2.2. van de stedenbouwkundige voorschriften van het bijzonder plan van aanleg immers stelt dat "een onbewoonbaar verklaarde woning, een bouwvallig of in puin gevallen gebouw, of een gebouw dat in zulk een toestand verkeert, dat het niet meer verbeterbaar is, niet onder de bepaling 'bestaande gebouwen of woningen' valt", dat "de dreigende teloorgang van de 'Ingbers Hoeve' als gevolg van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing (...) pecuniair niet te vergoeden (valt) zodat deze per definitie een definitief en onmogelijk te herstellen nadeel oplevert (,dat) het annulatieberoep (...) geen genoegdoening (zal) kunnen schenken", en dat "de dreigende teloorgang van de 'Ingbers Hoeve' tot gevolg (heeft) dat verzoekers op geen enkele wijze het perceel meer kunnen bebouwen"; dat het echtpaar VAN LOOK-MEYERS aldus het door hen geleden moeilijk herstelbaar materieel nadeel heeft aangetoond; dat het verder betoogt dat het tevens een ernstig moreel nadeel lijdt; dat verzoekers in dit verband terecht voorhouden dat zij op dit ogenblik 65 jaar zijn geworden en reeds ongeveer 10 jaar ijveren voor het herstel van meergenoemde hoeve, en dat de moeilijke herstelbaarheid van dit nadeel mee bepaald wordt door de aard van de onwettigheid waarvan zij het slachtoffer zijn; dat het betoog van verzoekers overtuigt en dat zij het bestaan aantonen van een moeilijk te herstellen ernstig moreel nadeel;

Overwegende dat de bij huidig arrest bevolen schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden bestuurshandeling, wat de uitvoering of de toepassing van de handeling betreft, voorlopig dezelfde uitwerking heeft als de vernietiging ervan; dat het schorsingsarrest met het gezag van een rechterlijke uitspraak

vaststelt dat de tegen het bestreden besluit aangevoerde middelen ernstig zijn, met als gevolg dat de verwerende partij, die opgetreden is als orgaan van actief bestuur, veel meer dan op grond van het vernietigingsberoep alleen, ertoe aangezet wordt om de zaak opnieuw te onderzoeken in het licht van het gestelde in het schorsingsarrest, en, in voorkomend geval, de aangevochten beslissing in te trekken en opnieuw op de vergunningsaanvraag te beschikken; dat de schorsing van een "negatieve beslissing" van het bestuur nuttig is, ook in dit geval, gelet op de reeds verstreken termijn, wat blijkt uit de voorgaanden van de zaak, en uit de verschillende initiatieven die verzoekers hebben genomen om een cultuurhistorische waardevolle hoeve te restaureren;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Frans VAN LOOK en Malvine MEYERS in het administratief kort geding, gekend onder het nummer A. 75.532/X-7724, wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De zaken nrs. A. 75.532/X-7724 en 75.550/X-7726 worden gevoegd.

Artikel 3.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 24 juni 1997 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van 23 januari 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen waarbij aan Frans VAN LOOK en Malvine MEYERS de vergunning werd verleend voor het verbouwen van het voormalig hoevegebouw "Ingbers Hoeve", op een perceel gelegen aan de Drie Eikenstraat 626 te Edegem, kadastraal bekend Sectie C, nr. 44b.

Artikel 4.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negenentwintig juni
1900 achtennegentig, door :

de H. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

D. MOONS.